

În conformitate cu prevederile art.427 Cod procedură penală raportat la art.426 alin.1 lit.d teza a a II-a combinat cu art.64 lit.f Cod procedură penală, formulăm:

CONTESTAȚIE ÎN ANULARE

**împotriva deciziei penale nr.733 din data de 20.05.2015, pronunțată
de Curtea de Apel București, Secția I penală, în dosar
nr.22674/3/2014**

I. Considerații asupra admisibilității în principiu

Codul de procedură penală reglementează contestația în anulare în Partea specială, Titlul III, Capitolul V, Secțiunea 1, art.426-432.

Contestația în anulare constituie o cale extraordinară de atac, putând fi exercitată numai împotriva hotărârilor penale definitive.

Din coroborarea dispozițiilor art.431 cu cele ale art.426, art.427 și art.428 Cod procedură penală rezultă că admiterea în principiu a contestației în anulare presupune îndeplinirea următoarelor cerințe:

1) titularul cererii să fi fost parte ori persoană vătămată în procesul soluționat prin hotărârea atacată ori să aibă calitatea de procuror (art.427 alin.1 Cod procedură penală);

2) cererea de contestație în anulare în cazurile prevăzute de art.426 lit. d Cod

procedură penală să fie introdusă în 10 zile de la data când persoana împotriva căreia se face executarea a luat cunoștință de hotărârea a cărei anulare se cere (art.431 alin.(2) teza I, raportat la art.428 alin.1 Cod procedură penală);

3) motivele pe care se sprijină contestația să fie dintre cele prevăzute la art.426 Cod procedură penală (art.431 alin.2 teza a II-a Cod procedură penală) și că în sprijinul contestației se depun ori se invocă dovezi care sunt la dosar (art.431 alin.(2) teza a III-a Cod procedură penală)

Raportând aceste cerințe la cauza dedusă judecătii, considerăm că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru admiterea în principiu a prezentei contestații în anulare.

Astfel, cererea a fost formulată de procuror.

Pentru cazul prev. de art. 426 lit.d Cod procedură penală, cererea este introdusă în termenul de 10 zile de la data la care procurorul a luat cunoștință de hotărârea a cărei anulare o cere (respectiv la data de 29.05.2015, hotărârea fiind pronunțată la 20.05.2015).

Cererea cuprinde cazul de contestație prevăzute de art.426 lit. d Cod procedură penală, iar cu privire la motivele invocate în susținerea acestuia și a dovezilor prevăzute de lege, se va face referire în cele ce urmează.

II. Cu privire la fondul contestației în anulare

Invocăm ca temei al contestației în anulare cazul prevăzut de art.426 alin.1 lit.d teza a II-a Cod procedură penală, respectiv incompatibilitatea judecătorului Risantea Găgescu, din perspectiva art.64 alin.1 lit. f Cod procedură penală, în sensul că există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului ar fi putut fi afectată, situație care rezultă din următoarele împrejurări:

a) a dispus la al doilea termen de judecată (22.04.2015) interpelarea inculpatei

intimate apelante Rarinca Mariana sub aspectul faptului dacă insistă în solicitarea de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de antaj în infracțiunea de hărțuire, deși aceasta a formulat o cerere scrisă care a fost depusă la dosarul cauzei chiar la primul termen al apelului (25.03.2015). Deci instanța trebuia să pună în discuția părților schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de antaj în infracțiunea de hărțuire și să se pronunțe în final prin decizie (amânarea judecării cauzei la termenul din 25.03.2015 a fost dispusă pentru ca reprezentantul Ministerului Public să studieze motivele depuse înedință de către apelanta intimată – inculpată Rarinca Mariana și a pus în vedere atât apelantei inculpate intime cât și reprezentantului Ministerului Public că la termenul următor, respectiv 22.04.2015, Curtea de Apel va da cuvântul pe cereri);

b) a dispus la al doilea termen de judecată (22.04.2015) efectuarea unei adrese către intimata persoană vătămată Stanciu Livia pentru ca aceasta să formuleze precizări cu privire la cererea de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de antaj în infracțiunea de hărțuire, motivat de faptul că potrivit dispozițiilor art.208 alin.3 Cod penal infracțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, deși potrivit dispozițiilor art.208 alin.3 Cod penal intimata persoană vătămată Stanciu Livia era necesar a fi citată cu mențiunea dacă în elegeră să depună plângere prealabilă;

c) prin cele dispuse mai sus instanța s-a antepronunțat;

d) în raport cu cele dispuse mai sus și având în vedere faptul că anterior, la data de 16.05.2013 cu ocaziaedinței publice a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a existat un schimb de replici, între intimata persoană vătămată Stanciu Livia, membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii și judecătorul acestei cauze, Risantea Găgescu, care a candidat pentru funcția de judecător la Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, există o suspiciune rezonabilă că „imparțialitatea judecătorului a fost afectată”.

Comportamentul judecătorului Risantea Găgescu în cauza menționată a fost vădit subiectiv, iar atitudinea vădit lipsită de imparțialitate, împrejurări rezultate din elementele de fapt descrise anterior ce vor fi dezvoltate în cele ce urmează.

Cu privire la aceste aspecte apreciem că judecata apelului nu a fost efectuată de judecători independenți și imparțiali, ci de judecători asupra cărora planează suspiciunea reală de parțialitate.

Invocăm dovezi care se află la dosarul cauzei (respectiv: încheierile din 25.03.2015, 22.04.2015, 20.05.2015; minuta deciziei nr.733 din 20.05.2015 a Curții de Apel București – Secția a I-a penală; copia motivelor de apel scrise ale apelantei inculpată intimată Rarinca Mariana ; copia adresei de înaintare semnată de către judecător Risantea Găgescu către intimata persoană vătămată Stanciu Livia prin care i s-a solicitat să formuleze precizări cu privire la cererea de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea deantaj în infracțiunea de hărțuire, motivat de faptul că potrivit dispozițiilor art.208 alin.3 Cod penal infracțiunea penală se pune în discuție care la plângerea prealabilă a persoanei vătămate; și dovezi pe care le atașăm: transcrierea interviului din cadrul Plenului CSM din data de 16.05.2013, înregistrarea audio video a interviului și înregistrarea audio a celui din ei de judecată din data de 20.05.2015.

Circumstanțele cauzei:

1. La data de 25.03.2015 a fost primul termen de judecată al dosarului nr.22674/3/2014 pe rolul Secției I Penală a Curții de Apel București, având ca obiect apelul declarat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casa și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și inculpata Rarinca Mariana împotriva sentinței penale nr. 2873 din 18.12.2014 pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală în dosar nr.22674/3/2014.

La acest prim termen s-a făcut referatul cauzei care a relevat că motivele de

apel au fost depuse de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casa și Justiție – Direcția Națională Anticorupție la data de 27.02.2014, că intimata persoană vătămată a depus o cerere conform art.420 alin.11 Cod procedură penală raportat la art.353 alin.4 teza I și alin.6 Cod procedură penală și a solicitat ca judecarea cauzei să se desfășoare în lipsa sa, că în meninerea declarațiilor date în cursul urmăririi penale și astfel să se dea eficiență dispozițiilor art.420 alin.11 Cod procedură penală raportat la art.374 alin.7 Cod procedură penală.

La acest termen apelanta intimată inculpată personal a depus, după încuviințarea instanței de judecată, în scris motivele de apel prin care a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea deantaj în infracțiunea de hărțuire, anularea cheltuielilor judiciare și a depus înscrisuri.

La interpelarea instanței, apelanta intimată inculpată personal arată că nu în lege să propună probe, dar solicită transcrierea convorbirilor telefonice, precizând că în fața instanței de fond a solicitat lista apelurilor telefonice și transcrierea convorbirilor telefonice pe care le consideră vitale în apărarea sa, probă încuviințată la instanța de fond, dar care nu se regăsește la dosar.

Amânarea judecării cauzei pentru termenul din data de 22.04.2015 a fost dispusă pentru ca reprezentantul Ministerului Public să studieze motivele depuse înedință de către apelanta intimată – inculpată Rarinca Mariana și a pus în vedere atât apelantei inculpate intimată cât și reprezentantului Ministerului Public că la termenul următor, respectiv 22.04.2015, Curtea de Apel va da cuvântul pe cereri.

2. La data de 22.04.2015 a fost cel de-al doilea termen de judecată al dosarului nr.22674/3/2014 pe rolul Secției I Penală a Curții de Apel București.

La acest al doilea termen de judecată s-a făcut referatul cauzei iar procurorul a solicitat efectuarea unei adrese pentru a fi comunicat stadiul dosarului în raport cu martorul Olaru Conrad George care a fost audiat în cursul

urmăririi penale și în fața instanței de fond și față de care s-a formulat sesizare din oficiu pentru mărturie mincinoasă la data de 17.12.2014. Teza probatorie a constituit-o tocmai faptul că prin motivele de apel s-a criticat greșita individualizare a pedepsei.

Așa fiind, în contextul în care acest martor și-a schimbat în cursul judecării depoziția, fapt ce a determinat aprecierea cu rezervă a mărturiei sale de către judecătorul fondului, cunoșterea stadiului cercetării sale, când se judeca apelul era relevantă în ansamblul probării în această cale devolutivă de atac, mai ales că motivul de apel principal l-a constituit tocmai individualizarea pedepsei.

Această cerere a fost respinsă de către instanță ca neconcludentă cauzei.

Avocatul din oficiu al apelantei intimată inculpată a solicitat în proba iune pe lângă înscrisurile de la dosar și transcrierea convorbirilor telefonice.

Precedentele completului, judecătorul Risantea Găgescu, a interpellat din nou inculpata intimată apelantă Rarinca Mariana sub aspectul faptului dacă insistă în solicitarea de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de antaj în infracțiunea de hărțuire și dacă formulează o cerere de schimbare de încadrare juridică (deși așa cum am arătat aceasta a formulat o cerere scrisă de schimbare a încadrării juridice care a fost depusă la dosarul cauzei chiar la primul termen, 25.03.2015) la care aceasta răspunde afirmativ.

În raport cu această împrejurare chiar avocatul din oficiu al inculpatei intimată apelante Rarinca Mariana a învederat instanței că în raport cu cererea de schimbare a încadrării juridice se impune prezența persoanei vătămate, având în vedere că era pusă în discuție o infracțiune care se cercetează la plângerea prealabilă.

Astfel, în contextul anterior descris, la acest al doilea termen de judecată (22.04.2015), sub semnătura judecătorului Risantea Găgescu, a fost transmisă adresă intimată persoanei vătămate Stanciu Livia pentru ca aceasta să formuleze precizări cu privire la cererea de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea

de antaj în infracțiunea de hărțuire, motivat de faptul că potrivit dispozițiilor art.208 alin.3 Cod penal infracțiunea penală se pune în discuție care la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, deși potrivit dispozițiilor art.208 alin.3 Cod penal intimata persoană vătămată Stanciu Livia era necesar a fi citată cu mențiunea dacă în lege să depună plângere prealabilă;

3. La data de 20.05.2015 a fost cel de-al treilea termen de judecată al dosarului nr.22674/3/2014 pe rolul Secției I Penală a Curții de Apel București.

La acest al treilea termen de judecată cauza a rămas în pronunțare.

Prin decizia penală nr.733 din 20.05.2015, în temeiul art.421 pct.2 lit. a Cod procedură penală, a fost admis apelul declarat de inculpata Rarinca Mariana împotriva sentinței penale nr.2873 din 18.12.2014, pronunțată de Tribunalul București Secția I Penală, a fost desființată în parte sentința apelată și rejudecând în fond în temeiul dispozițiilor art.17 alin.2 raportat la art.16 alin.1 lit. b Cod procedură penală, a fost achitată inculpata sub aspectul infracțiunii de antaj, fără ca instanța de apel să se mai pronunțe pe cererea de schimbare a încadrării juridice.

În contextul descris raportat la faptul că anterior, la data de 16.05.2013, cu ocazia ședinței publice a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, a existat un schimb de replici, între intimata persoană vătămată Stanciu Livia, membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii și judecătorul acestei cauze, Risantea Găgescu, care a candidat pentru funcția de judecător la Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, vom analiza îndeplinirea condițiilor de existență a suspiciunii rezonabile că „imparțialitatea judecătorului a fost afectată”.

Astfel, la data de 16.05.2013, judecătorul Risantea Găgescu s-a prezentat la proba interviului ce a avut loc în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, printre membrii Plenului fiind, în calitate de membru de drept,

intimata persoană vătămată Stanciu Livia.

Membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii i-au adresat mai multe întrebări:

(...)Urmează doamna judecător Găgescu Risantea. Luați loc. Vă rugăm să ne prezentați, pe scurt, elementele relevante din parcursul dvs. profesional și motivația pentru candidatura la Înalta Curte.(...)

Găgescu Risantea - Mă numesc Găgescu Risantea, sunt judecător la Curtea de Apel București, Secția I Penală. În funcția de judecător am o vechime de 20 de ani. Am început activitatea de judecător la Judecătoria Buftea, ulterior, mi-am exercitat funcția de judecător la Judecătoria Sectorului 3, București. În data de 15 februarie 1998, am fost promovată la Tribunalul București, Secția I Penală. În această instanță am funcționat ca judecător 6 ani. În data de 1 mai 2005 am fost promovată, ca urmare a concursului în sesiunea septembrie-noiembrie 2003, la Curtea de Apel București. În decursul acestor ani am publicat lucrări de specialitate, atât în calitate de autor, cât și în calitate de co-autor. De asemenea, la sfârșitul anului 2012 am susținut teza de doctorat la Universitatea din Craiova, Facultatea de Drept, care a fost validată în februarie, de Ministerul Educației. Vă mulțumesc!(...)

Bordea Adrian - D-na judecător, activitatea dvs. în calitate de judecător este în jur de 20 de ani.

Găgescu Risantea - Da, 20 de ani și o lună și 16 zile.

Bordea Adrian - Sunteți foarte riguroasă cu datele. Aveți rigurozitatea datelor, rigurozitatea în general sau faptul că activitatea de judecată vă creează un oarecare confort al vieții organizate?

Găgescu Risantea - Nu știu dacă trebuie să spun că un confort al vieții organizate sau, dacă spun prea mult, dar pentru mine profesia reprezintă totul.

Bordea Adrian - Mai mult decât familie, mai mult decât orice?

Găgescu Risantea - Mai mult! Nu am familie.

Aron Bucurel Mircea - O familie oricum aveți. (râde)

Găgescu Risantea - Dar, pentru mine, profesia reprezintă totul; v-am spus. Și nu exagerez.

.....

Bordea Adrian - Doamna judecător, noi avem acum, de fapt, de discutat câteva probleme legate de aspectele deontologice. De aceea, mă rog, am încercat să facem un dialog extra... tocmai ca să intrați și dvs. în atmosfera acestor discuții și totodată și noi să vă întâmpinăm așa cum trebuie să întâmpinăm un magistrat la Consiliul Magistraturii. Spuneți-mi, vă rog, legalitatea, ca principiu fundamental, cum o puteți lega de echitatea raporturilor sociale?

Găgescu Risantea - Legalitatea...?

Bordea Adrian - ...ca principiu fundamental, adică constituțional.

Găgescu Risantea - Legalitatea, ca principiu, în primul rând eu l-aș... aș considera că este la fel ca și principiu securității juridice. Deci în momentul în care...

Bordea Adrian - ...securității raporturilor juridice?!

Găgescu Risantea - Securității raporturilor juridice. În momentul în care eu am de analizat o anumită speță și în momentul în care îmi dau seama că legea poate este lacunară, atunci am obligația să aplic legea. Nu pot să mă abat.

Bordea Adrian - Dacă legea este lacunară, că așa ați spus, cum aplicați legea?

Găgescu Risantea - O aplic, fiind în penal, atunci textul este mult mai riguros și aplic legea, așa cum este. Pentru că aș crea o anumită... deci... pentru mine este foarte important principiul securității sociale.

Bordea Adrian - Am înțeles. În condițiile în care, ca judecător la Înalta Curte, nu ați avea aceeași opinie cu colegii de complet, dar opinia dvs. nu este radical diferită, diametral opusă, ce atitudine credeți că s-ar cuveni?

Găgescu Risantea - Opinia mea?

Bordea Adrian - Deci opinia dvs. este într-o oarecare discordanță cu opinia

celorlalți doi colegi ai dvs., ce atitudine încercați dvs. să luați în această situație?

Găgescu Risantea - Într-un complet colegial, da?!

Bordea Adrian - Normal că da.

Găgescu Risantea - După ce analizez probele dosarului, după ce explic argumentele juridice celor 2 colegi și există posibilitatea ca eu să-i determin pe ei să-mi îmbrățișeze punctul de vedere sau ei mă determină pe mine să îmbrățișez punctul lor de vedere. Nu este nicio problemă și voi îmbrățișa opinia lor.

Bordea Adrian - Nu ați fi dispusă să faceți opinie separată?

Găgescu Risantea - În ceea ce privește opiniile separate, cred că... sunt sigură că la Înalta Curte acestea trebuie să fie foarte-foarte puține.

Bordea Adrian - Da, dar în materie penală, știți că lucrurile sunt mai... (Râde) Deci eu nu sunt „penalist”, este o zonă de-a dreptul nisipoasă pentru mine.

Găgescu Risantea - În materie penală aș face opinie separată numai în condițiile în care eu văd într-un dosar că este eroare judiciară.

Bordea Adrian - Ar fi eroare judiciară din partea celorlalți doi colegi?

Găgescu Risantea - Nu. În dosar, probele mă conving că este o eroare judiciară.

Bordea Adrian - Că ar fi o eroare judiciară condamnarea?

Aron Bucurel Mircea - În cazul în care ar fi o soluție radicală, achitare sau...?

Găgescu Risantea - Da, da, când există o eroare judiciară în dosar.

Aron Bucurel Mircea - Numai aici...?!

Găgescu Risantea - Judecătorul are obligația să slujească legea și...

Stanciu Livia - Ce înțelegeți prin eroare judiciară doamna...

Găgescu Risantea - Când există o eroare judiciară.

Stanciu Livia - Da, asta vă întrebam: ce înțelegeți prin eroare judiciară dvs.? Ca să înțeleg și eu.

Găgescu Risantea - Mă scuzați, nu m-am referit la calea extraordinară de atac. Să văd că probele din dosar conduc spre achitare. Poate m-am exprimat eu greșit.

Stanciu Livia - Sau invers.

Găgescu Risantea - Sau invers - condamnările. Deci este singura... dar foarte rar, cred că sunt situațiile foarte rare. Numai atunci aș face opinie separată.

Bordea Adrian - Appreciați că eroare judiciară poate fi considerată și o hotărâre care nu a rămas definitivă?

Găgescu Risantea - Nu.

Aron Bucurel Mircea - Doamnă. Știți ce mă gândeam eu acum: ce ne-am face noi cu cazurile de casare pe care suntem obligați să le luăm din oficiu. Și cei doi ar spune: „Domnule, noi nu avem în vedere chestiunea asta.” Adică asta este singura situație la care vă gândiți să faceți opinie separată? Considerați că de fapt că opinia separată are o conotație definitiv negativă?

Găgescu Risantea - Nu, nu întotdeauna.

Aron Bucurel Mircea - Dar câteodată da?!

Găgescu Risantea- Da.

Aron Bucurel Mircea - Bun, mulțumesc.

DOMN - Spuneți-mi, vă rog, cum faceți față stresului profesional? Spuneți că sunteți în totalitate dedicată profesiei. Cum vă mai relaxați, cum vă mai detașați de activitatea asta profesională, de dosare, de... cum reușiți?

Găgescu Risantea - Nu știu, mă detașez... Îmi place ce fac și nu am nicio problemă.

DOMN - Ce ne puteți spune de dvs. ca persoană; cum sunteți, cum v-ați defini în termeni de calități, defecte, ce ați puncta?

Găgescu Risantea - Sunt o persoană responsabilă, echilibrată, înțeleaptă, sunt convinsă de asta – din soluțiile pe care le-am pronunțat și din modul de a aborda discuțiile în cadrul colectivului. Nu cred că exagerez dacă spun că sunt înțeleaptă, nu? Așa... Am spirit de echipă, sunt comunicativă, sunt veselă, sunt plăcută într-un colectiv și unt un om cumsecade domnule psiholog.

DOMN - Și lipsuri?

Găgescu Risantea - Lipsuri?! Sunt convinsă că am...

DOMN - Măcar unul...

Găgescu Risantea - Măcar unul?!

Aron Bucurel Mircea - Unul mic. (Râde)

*Găgescu Risantea - Unul mic...?! Nerăbdarea... nerăbdarea mă caracterizează.
Am început să o... am început să o mai în frâng un pic.*

În contextul dezvoltat apreciem că este incident cazul de incompatibilitate prevăzut de dispozițiile art. 64 lit. f Cod procedură penală raportat la art. 6 paragraful 1 din CEDO, în sensul că există împrejurări care aduc o tîrbire aparentei de imparțialitate în ceea ce o privește pe judecătoarea Risantea Găgescu, ce au afectat negativ asupra actului de justiție în dosarul menționat.

Potrivit dispozițiilor art.64 lit. f Cod procedură penală, judecătoarea este incompatibilă dacă există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea sa a fost afectată.

Potrivit dispozițiilor art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la un proces echitabil, una dintre garanțiile dreptului în acest sens fiind accesul la un tribunal imparțial.

Imparțialitatea presupune lipsa oricărei prejudecăți sau idei preconcepute cu privire la soluția ce trebuie pronunțată în cadrul unui proces, jurisprudența instanțelor de contencios european analizând imparțialitatea judecătorilor, atât sub aspect subiectiv, cât și sub aspect obiectiv.

Astfel, din perspectiva criteriului subiectiv, se impune să se determina dacă convingerile personale ale unui judecător pot influența soluționarea unei anumite cauze, iar, din același criteriu obiectiv, dacă judecătoarea oferă garanții suficiente pentru a exclude orice bănuială legitimă în privința sa. În acest din urmă sens, aparentele prezintă o mare importanță în raport cu încrederea pe

care instanțele trebuie să o inspire publicului, într-o societate democratică și, în primul rând, părților, în cadrul unui proces penal.

În concepția instanțelor europene de contencios al drepturilor omului, noțiunea de „imparțialitate” la care face referire art.6 paragraf 1 este apreciată într-un dublu sens: un sens subiectiv, care semnifică încercarea de a determina convingerea personală a unui judecător într-o anumită împrejurare, și o numită imparțialitate subiectivă, dar și un sens obiectiv, adică independent de conduita personală a judecătorului, ce urmărește să determine dacă judecătorul oferă toate garanțiile suficiente spre a exclude, în persoana lui, orice bănuială legitimă, și o numită imparțialitate obiectivă. În acest din urmă sens, ambele sunt foarte importante în raport cu încrederea pe care instanțele trebuie să o inspire publicului în cadrul oricărui proces.

Din perspectiva criteriului subiectiv, se impune să se determine dacă convingerile personale ale unui judecător pot influența soluționarea unei anumite cauze.

Analizând convingerile profesionale ale judecătorului Găgescu Risantea și cum au fost explicit exprimate de aceasta cu ocazia interviului rezultă că în soluționarea unei cauze se rezumă la a-i determina pe membrii completului colegial să împrățieze punctul său de vedere, iar dacă nu reușește să împrățieze opinia acestora „...după ce explic argumentele juridice celor 2 colegi și există posibilitatea ca eu să-i determin pe ei să-mi împrățieze punctul de vedere sau ei mă determină pe mine să împrățiez punctul lor de vedere. Nu este nicio problemă și voi împrăția opinia lor...., deoarece consideră că opiniile separate trebuie să fie foarte puține „...cred că... sunt sigură că la Înalta Curte acestea trebuie să fie foarte-foarte puține....”, iar aplicarea legii trebuie făcută chiar dacă este greșită ... În momentul în care eu am de analizat o anumită speță și în momentul în care îmi dau seama că legea poate este lacunară?, atunci am obligația să aplic legea. Nu pot

să mă abat...

Din perspectiva criteriului obiectiv, judecătorul trebuie să ofere garanții suficiente pentru a exclude orice bănuială legitimă în privința sa și aparențele prezintă o mare importanță în raport cu încrederea pe care instanțele trebuie să o inspire publicului, într-o societate democratică și, în primul rând, părților, în cadrul unui proces penal.

Referindu-ne la cauză, această garanție nu a fost asigurată și sub acest aspect este relevant de subliniat că intimata persoană vătămată Stanciu Livia a avut în cadrul interviului un dialog direct cu judecătoarea Găgescu Risantea tocmai pe tema unor soluții posibile în raport cu situații ipotetice iar convingerile personale ale judecătorului cauzei sunt confuze în raport cu eroarea judiciară în cazuri de casare, pe care le confundă și creează ideea clară că o soluție de achitare este rezultatul erorii judiciare : „...Stanciu Livia „... Da, asta vă întrebam: ce înțelegeți prin eroare judiciară dvs.? Ca să înțeleg și eu...Găgescu Risantea - Mă scuzați, nu m-am referit la calea extraordinară de atac. Să văd că probele din dosar conduc spre achitare. Poate m-am exprimat eu greșit.Stanciu Livia - Sau invers. Găgescu Risantea - Sau invers - condamnările. Deci este singura... dar foarte rar, cred că sunt situațiile foarte rare. Numai atunci aș face opinie separată...”

În contextul acestor convingeri subiective, atitudinea sa pe parcursul judecării cauzei prin aprecierea ca fiind o formalitate judiciară inutilă a demersului de a cita intimata persoană vătămată cu mențiunea dacă formulează plângere prealabilă în raport cu cererea de schimbare a încadrării juridice, insistențele adresate apelantei inculpate intimata Rarinca Mariana în raport cu infracțiunea de antaj vs hărțuire, respectiv insistențele de interpelării apelantei inculpate intimata dacă solicită schimbarea de încadrare juridică și nepronunarea odată cu hotărârea stadiul cercetărilor din dosarul vizându-l pe numitul Olaru Conrad (concubinul

asupra acesteia, precum și respingerea cererii formulată de procuror privind

LUMEA JUSTITIEI.RO

stadiul cercetărilor din dosarul vizându-l pe numitul Olaru Conrad (concubinul

inculpatei) sub aspectul infracțiunii de mărturie mincinoasă au demonstrat faptul că judecătorul Risantea Găgescu avea deja formată convingerea cu privire la soluția ce intenționa să o dispună în cauză, antepronunarea fiind practic implicită.

Adăugând acestor împrejurări descrise și trăsătura de personalitate punctată chiar de către judecătorul Risantea Găgescu în cadrul interviului din data de 16.05.2013, respectiv: „...Nerăbdarea... nerăbdarea mă caracterizează. Am început să o... am început să o mai înfrâng un pic...” , concluzia lipsei imparțialității judecătorului se impune.

Aceasta, cu atât mai mult cu cât, deși judecătorul avea obligația de a se pronunța cu privire la cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei din infracțiunea deantaj în infracțiunea de hărțuire, fie în sensul admiterii, fie în sensul respingerii, nu a făcut-o, situație ce poate fi constatată din lectura dispozitivului hotărârii.

Analiza interviului susținut în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii la data de 16.05.2013, precum și succesiunea măsurilor dispuse în cursul judecării cauzei în apel, la cele trei termene de judecată, reflectă antepronunarea și lipsa de imparțialitate a judecătorului Risantea Găgescu.

Toate acestea demonstrează că imparțialitatea a fost afectată , atât în sens subiectiv, cât și obiectiv.

Convingerea personală judecătorului Risantea Găgescu, în raport cu intimata persoană vătămată Stanciu Livia, a fost marcată de ideea preconcepută a existenței unei erori judiciare , așa încât judecătorul nu a oferit toate garanțiile spre a exclude, în persoana lui, orice bănuială legitimă, așa cum este numita imparțialitate obiectivă.

Curtea Europeană a menționat că orice îndoială legitimă împotriva imparțialității unei instanțe este suficientă în sine, indiferent de conduita personală a magistratului, pentru a conduce la concluzia încălcării art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (cauza *Kyprianou împotriva Ciprului*).

Mai mult decât atât, în cauzele *Atanasiu împotriva României* și *Hirschhorn împotriva României* s-a statuat că este esențial ca îndoielile privitoare la imparțialitate să poată fi justificate în mod rezonabil, iar argumentele dezvoltate anterior dovedesc că există o îndoială justificată ce ar fi impus abținerea judecătorului de la soluționarea cauzei.

Pentru considerentele învedereate, în conformitate cu prevederile art.432 Cod procedură penală raportat la art.426 lit.d teza a II-a combinat cu art.64 lit.f Cod procedură penală,

VĂ SOLICITĂM:

1. Admiterea contestației în anulare formulate;
2. Desființarea deciziei penale nr.733 din 20.05.2015 pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a I-a Penală, în dosarul nr.22674/3/2014;
3. Rejudecarea cauzei.